

[Indenrigsministeren]

Jeg vil ligeledes sige til hr. Helge Adam Møller, som gentagne gange – ikke blot under debatten i dag, men også i den offentlige debat – har været inde på, at det, der nu lægges op til i forbindelse med det lovforslag, der er til behandling, vil koste det danske samfund flere milliarder: Nej, det er der ikke tale om!

Hr. Helge Adam Møller var endda så vidtløftig, at han her fra talerstolen påstod, at han forgæves havde forsøgt at få svar fra Indenrigsministeriet og fra mig om, hvad omkostningerne er. Det er der ikke spor forgæves i! Jeg vil godt henvise til siderne 119-122 i den blå redegørelse. Der er der nøje redegjort for, hvad de økonomiske konsekvenser er.

Og hvordan kommer man så til dette milliardregnestykke? Ja, det gør man på en ganske uvederhæftig måde, idet man kun medtager de udgifter, der er forbundet med integration af flygtninge, men ikke tager de omkostninger med, der allerede i dag er ved at have folk gående i et asylcenter, og derfor vil jeg bede hr. Helge Adam Møller om at læse skemaet på side 119, inden han næste gang på denne meget bevidste måde forsøger at vildlede både befolkningen og Folketinget. Af det skema fremgår det helt klart, at det koster 104.000 kr. at have et menneske gående i et asylcenter, mens beløbene, når asylsagsbehandlingen og integrationsfasen går i gang, falder til 100.500 kr. i 1995, 97.000 kr. i 1996, 74.000 kr. i 1997 og igen 74.000 kr. i det efterfølgende år – hvis vi går i gang med asylsagsbehandlingen, sådan som der er lagt op til her.

Derfor er det ikke rimeligt, at man forsøger at bilde befolkningen ind, at der bliver kæmpe-mæssige ekstraudgifter i milliardstørrelsen. Det er der ikke tale om. Det er udgiftsneutralt, eller det er måske ligefrem billigere end bare at blive ved med at have folk gående virkeløst rundt ude i asylcentrene. Og derfor vil jeg godt stærkt opponere imod den skrækpropaganda, som man her forsøger at stampe op af jorden, og som går på økonomien.

Hvorfor siger Det Konservative Folkeparti ikke i stedet det, som jeg synes er fuldstændig legalt, nemlig at man har skiftet mening, og at man nu ikke mere synes, det er rimeligt at gå i gang med asylsagsbehandlingen efter to års forløb. Det mente man i 1992 at det var, men det mener man altså ikke i 1994. Men der er da ikke noget forkert ved, at man skifter mening.

Det havde været reelt at gøre dét. I stedet konstruerer man en masse regnestykker, der overhovedet ikke hører hjemme i virkelighedens verden, for at forsøge at finde en eller anden måde at smutte uden om den kendsgerning på, at man altså bare mener noget andet i dag. Hvis der havde været den redelighed til stede i Det Konservative Folkeparti, kunne man godt have haft respekt for de indlæg, der har været her i dag. Men den redelighed har ikke været til stede, og derfor synes jeg, at det på sin vis har været en forholdsvis forstemmende debat.

Endelig vil jeg også sige, at i det omfang der er tale om, at folk får asyl her i landet, går de jo ind i den ganske almindelige procedure, som én gang for alle er fastlagt for det, men at de, der ikke får asyl – og det vil formentlig være en stor part af dem – jo ikke fortaber retten til en midlertidig opholdstilladelse. Den har vi nemlig her i Folketinget i forbindelse med 1992-loven været enige om at de skulle bevare under alle omstændigheder, og den kan man ikke tage fra dem.

Og det, som jeg synes er så sørgeligt i forbindelse med ikke blot den debat, vi har i dag, men også den, vi havde forleden dag, er, at man bruger alle disse konstruerede argumenter til at stemme imod et lovforslag, som vil være med til at forbedre livsdueligheden og livskvaliteten og dermed også evnen til at deltage i genopbygningen af det bosniske samfund, når krigsflygtningene vender tilbage. Jeg synes, man i stedet skulle sige det, som det er: at det er man altså imod. Det havde været rimeligt.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det generer mit musikalske øre at høre ministeren blive ved med at afspille den samme grammofonplade, for den bliver mere og mere slidt, og den lyder dårligere og dårligere.

Hvis ministeren har det bedre med, at vi siger, at vi har ændret mening, vil jeg godt sige, at vi hele tiden har haft det mål, at jugoslaverne skulle være her midlertidigt, men at vi har taget ved lære af de sørgelige kendsgerninger, at krigen ikke er slut. Så hvis ministeren mener, at vi har ændret mening ved at sige, at vi nu vil have udskudt asylsagsbehandlingen et år yderligere, fordi vi fortsat mener, at der kun skal gives midlertidig opholdstilladelse, kan